

VERSKI PRAZNICI
Uskrs, Božić, krsna slava

DRŽAVNI PRAZNICI
Dan Državnosti, Prvi maj, Nova godina

- Kakva je razlika između državnih i verskih praznika?
- Koji od navedenih praznika praznujete i u Vašoj zemlji?
- Koji su najznačajniji praznici u Vašoj zemlji?

Na osnovu konteksta utvrdite značenja sledećih izraza.

Umreti od straha: _____
Bilo je veoma mračno kada sam se vraćala kući. Umrula sam od straha.

Umreti/umirati od gladi/žeđi: _____
Šta ima za ručak? Umirem od gladi.

Pitaj boga: _____
Gde je Marko? – Pitaj boga. Nisam ga videla danima.

Bog je najpre sebi bradu stvorio: _____
Uopšte me ne čudi što je sve uzeo sebi. Na kraju krajeva, bog je najpre sebi bradu stvorio.

Hvala bogu: _____
- Jeste li konačno položili ispite?
- Da.
- Hvala bogu!

Ješua, babe i ja - Marija

Badnje večer i Božićni dan, rođendan Ješue tesarovog sina, me dva puta godišnje podsete na ekipu baba u mojoj porodici, koje su mahom dužile uspostavljanje i održavanje veze sa pomenutim Hanocrijem i njegovim kabinetom, kako na nebu tako i na zemlji. Portparol babe su se brinule, počesto i krišom, za versku sigurnost čeljadi, među koje sam se ubrajala i ja, dajući bogu božije i socijalizmu socijalizmovu. Drugo se odvijalo javno, dok je prvo bilo obavijeno velom konspirativnosti, koja je u mom slučaju izazvala nepopravljivu zabunu.

S obzirom da se duhovno-verskim aktivnostima mahom bavio porodični red prababa, nije ni čudno što je povremeno dolazilo do kolateralne štete, koja je po pitanju moje malenkosti unela konfuziju u božje registre stanovnika sa stalnim prebivalištem u različitim sektorima iste vere. Najpre je, lutajući stazicama bašte senilnosti, prababa Kaja propevala da me je krstila. Očito krišom. Kako je inkvizitorski krug uže porodice uspeo da izvuče iz nje – »u komaricama u kotaricama«. Pomenuta izjava je imala sve simptome bakanja, kojima je baba Kaja uprkos svom deklarativnom priznavanju Ješuline vere bila itekako sklona. Dotičnu izjavu, zahvaljujući kojoj je prababa mogla da konkuriše za redovno zaposlenje u delfskom proročištu, porodica je uspela da razmrsi tek nakon što je saslušala prababinu kraću digresiju. Priznanje je glasilo: baba Kaja me je kao prvorođeno praunuče, pod izgovorom kratke i prijateljske posete svojoj porodici u zabačenom selu Komarice, stavila u jednu od dve kotarice, u kojima je ponela ponude, dakle – u Komaricama u kotaricama. Rukovodilac male komaričke crkve je očito bez troumljenja uskočio u baba Kajinu konspirativnu delatnost i izvoleo me očas posla krstiti. Tako sam zavedena u prvi Ješuin registar.

Nedugo zatim na scenu izlazi prababa Ljuba iz okoline Zagreba, zabeležena kao jedna od najvernijih članica naše porodice, koja se krstila i na svakoj raskrsnici. Obradovana činjenicom da je na svet priplakala nova članica društva ugnjetavanih žena, za čija prava se baba Ljuba još u ona davna vremena dalekovido borila svim tvrdim predmetima, a naročito daskom za lukac, baba Ljuba stiže u Badnjevac. Da li u kotarici ili bez nje, uglavnom baba Ljuba se odlučuje za tajnu misiju pod već korišćenim izgovorom posete daljoj familiji. Legendarnim »Lokalom u dva« baba Ljuba me odnosi u kragujevačku katoličku crkvu i kako se kasnije saznalo – krštava me. Tom prilikom se ona i njen saučesnik, sveštenik pomenute crkve, odlučuju za prvo ime pri ruci – Marija, pod kojim me zavode u drugi Ješuin registar.

Pomenute akcije verskobrižnih prababa su izbauljale u javnost tek nakon što su babe izgubile trajni kontakt sa svakodnevicom, ali su kod i vernih i nevernih članova šire porodice izazvale kršćenje, oberučno. S obzirom da je krštenje od čuda pratilo gledanje u mene kao u robu otkrivenog defekta ali isteklog roka trajanja bez mogućnosti vraćanja uz račun, tešenju je pristupila treća prababa, Dara. Baba Dara je doduše, s jedne strane vredno i redovno čistila početkom svog rukava ikonu svetog Nikole, dok je s druge, prkosno pozdravljala lokalnog popu. Baba Dara je mnogo više od boga volela kralja, ispoljavajući svoje neobjašnjive monarhističke nagone u svakoj mogućoj prilici. Zbog toga mi je ta baba, glancajući me po glavi artritičnim, grbavim prstima, objasnila da je »to sve isto, ako oni ne znaju bog zna, mnogo je samo kad biju, neka si ti meni dobra, ljubijebaba, a bog neka gleda šta će, ima on preča posla no da se bavi zaludnim babama«, »Vidi kaka si mi lepa, ki kraljić!«, potvrdivši tako svoje političko opredeljenje, za nju mnogo bitnije od bilo koje vere. Ko zna, možda me upravo baba Dara tako podsvesno i urekla, uprkos dvojnem krštavanju, ne verujem u Ješuu Hanocrija, bar ne kao boga, ali politiku pratim u stopu...

(skraćeno)

Jelica Greganović

<http://blog.b92.net/text/6651/Jesua-babe-i-ja---Marija/>